

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1012201760
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1012201760.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľa: Y. U. X. D., N., bytom U., zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou, so sídlom Na Priekope 13, Žilina, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor (pôvodne Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti: 1) DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo, so sídlom Bajkalská cesta 31, Bratislava, IČO: 00 168 017, zastúpeného JUDr. Ing. Ján Felšöci, advokát, FELŠŔCI & Partners, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, 2) U. O., bytom M., o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. V-25366/11 zo dňa 03.07.2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-370 zo dňa 16. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-370 zo dňa 16. januára 2019 p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-370 zo dňa 16. januára 2019 podľa ustanovenia § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 3. júla 2012 č. V-25366/11, ktorým odporca podľa ust. § 31 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - pozemkom, špecifikovaným vo výroku napadnutého rozhodnutia (ďalej len „predmetné pozemky“, resp. „nehnuteľností“), ktoré sú odporcom vedené na listoch vlastníctva č. XXXX, XXX, XXXX a XXXX. Tieto pozemky boli predmetom kúpnej zmluvy zo

dňa 29.9.2011, uzatvorenej medzi zúčastnenou osobou 2/ (ďalej len „U. O.“) ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplynulo, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom nie je evidované v prospech predávajúceho, ale v prospech iných osôb (o. i. aj v prospech zúčastnenej osoby 1/ - DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo - ďalej len „DRUDOP“). O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi, podobne ako vedľajšiemu účastníkovi - DRUDOP-u ich náhradu nepriznal.

Krajský súd skonštatoval, že v odôvodnení preskumovaného rozhodnutia odporca opísal v stručnosti priebeh konania, tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k.: 1S/232/2011-69 zo dňa 10.5.2012, ktorým krajský súd prikázal odporcovi zrušiť zápis - plombu, vyznačenú na liste vlastníctva č. XXX.

Krajský súd potom, čo v odôvodnení svojho rozhodnutia zhrnul doterajší priebeh konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že sa v ňom nachádza uznesenie Štátneho notárstva v Žiline č. D 538/58-14 (zákl. D 75/57) vo veci prejednávania dedičstva po nebohom p. Y. G. O. (zomr. XX.X.XXXX), opravné uznesenia Okresného súdu v Žiline č. NcG 131/02-10 z 12.8.2002 a č. D 538/58 z 30.8.2006, ktorými bolo deklarované, že U. O. zdedil po poručiteľovi o. i. pozemky vedené vo vložke č. XXXX pozemkovej knihy Bratislava m.č.: XXXXX - roľa, XXXXX - roľa, XXXXX - roľa, XXXXX - roľa, XXXXX - dom a dvor.

Dňa 29.9.2011 uzatvoril U. O. ako predávajúci a navrhovateľ ako kupujúci kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj pozemkov v nej konkretizovaných. Tieto boli vytvorené geometrickými plánmi:

- GP č. 2503/10 z 8.4.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX),
- GP č. 1203/10 zo 16.3.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX),
- a uvedené v čiastočnej identifikácii parciel z 8.7.2011 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/X).

Dňa 11.10.2011 podali obaja účastníci kúpnej zmluvy návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy.

Z GP č. 2503/10 vyplýva, že novovytvorené parcely boli vytvorené z parciel, zapísaných na LV č. XXXX. Z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný U. O.. Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je na ňom zapísaná Slovenská republika - Slovenská obchodná inšpekcia.

Z GP č. 1203/10 vyplýva, že novovytvorené parcely boli vytvorené z parciel, zapísaných na LV č. XXX. Z kompletného LV č. XXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nikdy nebol ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný U. O.. Ako posledný vlastník je na nich zapísaný DRUDOP.

Z čiastočnej identifikácie parciel z 8.7.2011 (PK vložka č. XXXX, parc. č. XXXXX, XXXXX vyplýva, že pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/X sú zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXX:

- z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný U. O.. Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je na ňom zapísaný Asset Real a.s.,
- z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný U. O.. Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je na ňom zapísaný Peris a.s.
- z kompletného LV č. XXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nikdy nebol ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný U. O.. Ako posledný vlastník je na nich zapísaný DRUDOP.

Rozhodnutím odporcu č. V-25366/11 zo dňa 8.11.2011 odporca prerušil vkladové konanie začaté

návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 11.10.2011. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že konanie bolo prerušené z dôvodu zápisu vlastníckeho práva v prospech iných vlastníkov ako predávajúceho (LV č. XXXX, XXX, XXXX, XXXX), pri ktorých pozemkoch je vpísaná poznámka „začatie súdneho konania - žaloba o určenie vlastníckeho práva k pozemkom vedená na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 z 8.10.2008“. Ďalej je z odôvodnenia tohto rozhodnutia zrejmé, že konanie bolo prerušené do právoplatného rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva k pozemkom.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/232/2011-69 zo dňa 10.5.2012 na návrh DRUDOP-u súd odporcovi zakázal pokračovať v porušovaní jeho práv a to zápisom plomby v prospech U. O. k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, o. i. aj parc. č. XXXXX/X, XXXXX/X, ktoré sú tiež predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 29.9.2011.

Dňa 3.7.2012 vydal odporca napadnuté rozhodnutie, doručené navrhovateľovi 13.7.2012 a U. O. 13.7.2012 (jeho zástupkyňi 25.7.2012).

Dňa 9.8.2012 bolo odporcovi doručené odvolanie navrhovateľa voči napadnutému rozhodnutiu odporcu.

Dňa 22.8.2012 bolo odporcovi doručené odvolanie U. O., prílohou ktorého o.i. bola aj kópia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo//210/2008 zo dňa 25.21.2010, ktorým bol vo veci náhrady škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/203//2006 zo dňa 18.10.2007. Týmto zrušeným rozsudkom krajský súd potvrdil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 12C/235/03-225, ktorým zaviazal Slovenskú republiku - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR k zaplateniu 35 000 000.- Sk titulom náhrady škody.

Krajský súd sa tiež oboznámil s obsahom administratívneho spisu odporcu č. V-23660/10 vo veci vkladu vlastníckeho práva v prospech L. M. U. P. a U. M. P. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.7.2010, uzatvorenej s U. O.. Vklad vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam bol povolený po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 7C/163/2008-550 zo dňa 17.6.2013, ktorým bolo rozhodnuté, že predávajúci U. O. je vlastníkom prevádzaných nehnuteľností.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní postupoval v intenciách ust. § 31 ods. 1, § 31 ods. 3, § 70 ods. 1, § 7 písm. c) zák. č. 162/1995 Z. z. katastrálneho zákona s prihliadnutím na námietky navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku, ako i na námietky vznesené po uplynutí lehoty na podanie návrhu - odvolania (v zmysle usmernenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutého v jeho uznesení sp. zn. 7Sžr/141/2016 zo dňa 14.12.2017), pričom navrhovateľom vznesené námietky vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré by nemali za následok zrušenie rozhodnutia, preto toto rozhodnutie odporcu potvrdil.

Krajský súd v úvode odôvodnenia svojho rozhodnutia považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že žiadne ustanovenie katastrálneho zákona neukladá odporcovi povinnosť skúmať a rozhodovať v prípade akýchkoľvek dôvodných pochybností, kto je či nie je nositeľom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, pretože takéto oprávnenie prislúcha výlučne súdom. Ďalej ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, včítane jeho odôvodnenia, odporca zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam z dôvodu § 31 ods. 3 katastrálneho zákona - konkrétne z dôvodu, že prevádzané nehnuteľnosti sú v katastri nehnuteľností evidované v prospech iných vlastníkov, pričom prihliadol aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu a navrhovateľ v žiadnom svojom podaní nenamietal existenciu evidovania iných subjektov ako vlastníkov prevádzaných nehnuteľností.

Krajský súd vyhodnotil námietky navrhovateľa k podanému návrhu zo dňa 7.8.2012 nasledovne; Námietku, že napadnuté rozhodnutie nemá oporu v existujúcom stave veci a že predložená kúpna zmluva je perfektná, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. V administratívnom spise založených dokladov - listov vlastníctva (LV), vyplýva, že vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam je na LV zapísané v prospech iných subjektov. Táto skutočnosť nebola namietaná ani samotným navrhovateľom.

K namietanému postupu Krajského súdu v Bratislave a to, že rozsudok č. k. 1S/232/2011-69 zo dňa 10.5.2012 je bezprecedentným zásahom do ich ústavných práv, krajský súd uviedol, že predmetný rozsudok je právoplatný a je teda záväzným aj pre navrhovateľa - bez ohľadu na jeho názor naň. Táto námietka nesúvisí s prejedávanou vecou. Obdobne k ďalšej námietke že účastníci kúpnej zmluvy postupovali v súlade s ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 28 katastrálneho zákona a je neprijateľný názor Krajského súdu v Bratislave, aby návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný až po ukončení sporu o určenie vlastníctva, krajský súd uviedol, že sa jedná o názor navrhovateľa na časť odôvodnenia vyššie citovaného právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/232/2011-69 z 10.5.2012. Táto námietka nesúvisí s prejedávanou vecou.

Krajský súd aj ďalšiu námietku, že odporca nemohol zamietnuť návrh na vklad vlastníckeho práva s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/232/2011-69 z 10.5.2012, pretože žalobcom v tejto veci bol DRUDOP a žaloba sa vzťahovala iba na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, pričom návrh na vklad sa vzťahoval na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, XXXX a XXXX, tiež že odporca vyjadril svoj názor v rozhodnutí z 8.11.2011, ktorým konanie o návrhu na vklad prerušil z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania o určenie vlastníctva, vyhodnotil ako nedôvodnú. Z výroku ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by toto negatívne rozhodnutie bolo vydané odporcom s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/232/2011-69 zo dňa 10.5.2012. I keď odporca v odôvodnení poukázal naň, prezentoval ho ako opis konania pred ním, pričom na podporu svojho právneho názoru z tohto rozsudku iba v krátkosti uviedol časť obsahu jeho odôvodnenia. Navyše podľa názoru krajského súdu nezodpovedá skutočnosti ani tvrdenie, že konanie vo veci 1S/232/2011 sa vzťahovalo na prevádzané nehnuteľnosti. Konkrétne nehnuteľnosť parc. č. XXXXX/X bola predmetom tohto konania - súčasne je jednou z prevádzaných nehnuteľností. Pokiaľ ide o odkaz na prerušenie vkladového konania z 8.11.2011 z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania o určenie vlastníctva krajský súd skonštatoval, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia (3.7.2012) bol v tomto konaní (sp. zn. 45C/58/2008) vyhlásený dňa 15.6.2012 v tom čase neprávoplatný rozsudok, ktorým bol návrh zamietnutý. Vzhľadom ku skutočnosti, že tento rozsudok potom, ako bol preskúmaný tak odvolacím, ako aj dovolacím súdom (a bol tiež neúspešne napadnutý na Ústavnom súde Slovenskej republiky), nadobudol právoplatnosť, toto isté pochybenie odporcu (že totižto nevyčkal na právoplatné ukončenie tohto súdneho konania) nemá v konečnom dôsledku vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Obdobne aj vo vzťahu k námietke, ak sa odporca rozhodol postupovať podľa nezákonného rozsudku všeobecného súdu, mohol odstrániť plombu aj rozhodnutím, ktorým by vklad povolil vytvorením nového LV, na ktorom by boli zapísané iba nehnuteľnosti vytvorené geometrickými plánmi s vyznačenou duplicitou vlastníctva, krajský súd aj túto považoval za nedôvodnú. Jednak preto, že „odstránenie plomby“ nie je predmetom tohto súdneho konania a tiež preto, že pre povolenie vkladu prevádzaných nehnuteľností neboli splnené zákonom predpokladané skutočnosti (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona).

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa procesného postupu odporcu a jeho rozporu s ust. § 29 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) krajský súd uviedol, že navrhovateľ nekonkretizoval, v čom konkrétne došlo k rozporu s označeným ustanovením správneho poriadku.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporca v rozpore s ust. § 32 ods. 2 správneho poriadku označil za podklad svojho rozhodnutia rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/232/2011-69 z 10.5.2012, krajský súd sa s uvedeným nestotožnil. Uviedol, že odporca ako podklad svojho rozhodnutia neoznačil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/232/2011-69 z 10.5.2012, hoci odporca v odôvodnení poukázal naň, prezentoval ho ako opis konania pred ním, pričom na podporu svojho právneho názoru z tohto rozsudku iba v krátkosti uviedol časť obsahu jeho odôvodnenia. Taktiež z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bolo zjavné, že toto bolo vydané z dôvodu nesplnenia podmienok na vklad s poukazom na § 31 ods. 1 katastrálneho zákona preto námietku navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s § 46 správneho poriadku, pretože nemá oporu v katastrálnom zákone, ktorý nepozná dôvody, pre ktoré bol návrh na vklad zamietnutý, považoval za nedôvodnú.

Námietky vznesené v podaní zo dňa 8.7.2014 (po uplynutí lehoty na podanie odvolania) vyhodnotil krajský súd nasledovne;

- dôvody prerušenia vkladového konania naďalej pretrvávajú, pretože súdne spory, ktoré sa vzťahujú na

predmet kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva naďalej trvajú: Je skutočnosťou (ako to bolo už vyššie uvedené), že v čase vydania napadnutého rozhodnutia (3.7.2012) bol v konaní sp. zn. 45C/58/2008 vyhlásený dňa 15.6.2012 v tom čase neprávoplatný rozsudok. Vzhľadom ku skutočnosti, že tento rozsudok potom, ako bol preskúmaný tak odvolacím, ako aj dovolacím súdom (a bol tiež neúspešne napadnutý na Ústavnom súde Slovenskej republiky), nadobudol právoplatnosť, toto isté pochybenie odporcu (že totižto nevyčkal na právoplatné ukončenie tohto súdneho konania) nemá v konečnom dôsledku vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

- proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/549/2012 z 23.5.2013, bolo podané dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, o ktorom k 8.7.2012 ešte nebolo rozhodnuté: Okrem toho, že dovolacie konanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/549/2012 zo dňa 23.5.2013, vedené na Najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/35/2016 bolo skončené dňa 30.5.2016 odmietnutím dovolania, súd poukazuje na skutočnosť, že dovolanie sa podáva voči právoplatnému rozhodnutiu súdu. Teda aj v prípade, ak by dovolacie konanie už prebiehalo v čase vydania napadnutého rozhodnutia, jeho neskončenie do dátumu vydania napadnutého rozhodnutia nemohlo mať vplyv na vydanie napadnutého rozhodnutia.

- vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 bol podaný návrh na obnovu konania, o ktorom návrhu nie je právoplatne rozhodnuté: Návrh na obnovu konania, vedený na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C/215/2013 bol (ako to je zjavné zo zamietajúceho uznesenia z 3.6.2014, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co/272/2015-192 z 29.2.2016) podaný 5.8.2013, teda až po vydaní napadnutého rozhodnutia, preto ani táto námietka nie je dôvodná.

- na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50C/30/2012 prebieha ďalšie konanie, týkajúce sa nehnuteľností, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy a nie sú formálne zapísané na liste vlastníctva účastníkov konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008: Konanie v tejto veci (50C/30/2012) bolo právoplatne zastavené z dôvodu litispendencie (konanie 10C/198/2008).

Námietky uvedené v podaní z 9.1.2015 (podaným po uplynutí lehoty na podanie odvolania) vyhodnotil krajský súd nasledovne:

- v identickej i keď inej veci odporca v konaní V-23660/10 toto konanie prerušil, pričom po doručení právoplatných rozhodnutí, v ktorých bolo rozhodnuté o určenie vecných práv k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom prevodu v prospech U. O., odporca rozhodol, pričom v prejednávanej veci pri existencii dôvodov prerušenia konania konanie zastavil: Súd poznamenáva, že napadnutým rozhodnutím konanie nezastavil, ale návrh na vklad vlastníckeho práva zamietol. Pokiaľ ide o označené konanie (č. V-23660/10) je potrebné poukázať na skutočnosť, že odporca v tomto konaní vydal pozitívne rozhodnutie po tom, ako Okresný súd Bratislava II právoplatným rozsudkom č. k. 7C/163/2008-550 zo 17.6.2013 určil, že U. O. je vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom vkladového konania č. V-23660/10.

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50C/30/2012 nie je skončené a že o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/549/2012 z 23.5.2013 nebolo rozhodnuté, podobne ako ani o návrhu na povolenie obnovy konania: Konanie vo veci (50C/30/2012) bolo právoplatne zastavené z dôvodu litispendencie (konanie 10C/198/2008). Návrh na obnovu konania, vedený na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C/215/2013 bol (ako to je zjavné zo zamietajúceho uznesenia zo dňa 3.6.2014, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co/272/2015-192 zo dňa 29.2.2016) podaný 5.8.2013, teda až po vydaní napadnutého rozhodnutia, preto ani táto námietka nie je dôvodná.

- vo veci ústavnej sťažnosti voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave 9Co/549/2012 z 23.5.2013 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie, pričom uznesením I. ÚS 667/2013 z 19.3.2014 ju ústavný súd odmietol: Predmetná sťažnosť bola ústavným súdom odmietnutá, preto táto časť argumentácie je irelevantná.

- s poukazom na § 133 ods. 2 a § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na dátum uzatvorenia kúpnej zmluvy (29.9.2011) po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania už nebude možné podať návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva v zmysle tejto zmluvy: Odhliadnuc od skutočnosti, že odporca napadnutým rozhodnutím konanie nezastavil súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na existenciu napadnutého rozhodnutia, ktorým bol návrh na vklad vlastníckeho práva k prevádzaným

nehnutelnostiam zamietnutý, je táto argumentácia právne bezvýznamnou.

- v závere navrhol navrhovateľ súdu prerušiť konanie do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50C/30/2012, 19C/215/2013, 10C/198/2008 a dovolacieho konania voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/549/2012: O tomto návrhu na prerušenie konania súd právoplatne rozhodol uznesením č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/1237/2012-115 zo dňa 22.1.2015 tak, že návrhu nevyhovel.

V odvolaní v tom čase obidvoch navrhovateľov zo dňa 18.2.2015 voči uzneseniu súdu č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/1237/2012-115 z 22.1.2015 títo o. i. namietali:

- okolnosti týkajúce sa pretrvávania dôvodov prerušenia konania v čase vydania napadnutého rozhodnutia: Vo vzťahu k tejto opakovanej námietke súd poukazuje na jej vyhodnotenie obsiahnuté vyššie v odôvodnení tohto rozsudku.

- v konaní na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 10C/198/2008 a sp. zn. 50C/30/2012 sa stále rieši určovacou žalobou sporná otázka vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy z 29.9.2011: Súd poukazuje už na vyššie uvedené, že rozsudkom sp. zn. 10C/198/2008 z 21.4.2011 vo veci o určenie vlastníckeho práva navrhovateľa U. O. (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/270/2011-182 zo 6.6.2012) bol návrh zamietnutý. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50C/30/2012 (ako to bolo už vyššie uvedené) konanie bolo zastavené z dôvodu litispendencie (10C/198/2008). Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu, ktorým by boli tieto rozsudky, resp. rozhodnutia odvolacieho súdu zrušené.

- navrhovatelia postupovali v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/210/2008, podľa obsahu odôvodneniam ktorého absencia zápisu vlastníctva v prospech U. O. nemohla byť prekážkou k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo deklaruje, pričom U. O. rovnakým spôsobom postupoval vo veci, vedenej u odporcu pod č. V-23660/10, keď po skončení vlastníckeho sporu v občianskom súdnom konaní vklad vlastníckeho práva povolil: Pokiaľ ide o rozhodnutie odporcu v konaní č. V-23660/10 súd poukazuje na skutočnosť, že toto rozhodnutie vydal až po právoplatnom rozhodnutí vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II č. k. 7C/163/2008-550 zo 17.6.2013, ktorým tento súd určil, že U. O. je vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom vkladového konania č. V-23660/10. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sp. zn. 2Cdo/210/2008 súd poukazuje na skutočnosť, že toto bolo vydané v konaní o náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu - bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/203//2006 z 18.10.2007. Týmto rozsudkom krajský súd potvrdil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 12C/235/03-225, ktorým zaviazal Slovenskú republiku - Úrad geodézie, kartografie a katastra SR k zaplateniu 35 000 000.- Sk titulom náhrady škody. Ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia tohto uznesenia, jeho predmetom nebolo posudzovanie existencie zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech iného právneho subjektu vo vzťahu k vkladovému konaniu.

Vo vzťahu k namietanému procesnému pochybeniu súdu v odvolaní zo dňa 8.6.2016 ako i skutočnosti, keď neobstojí iba púhy odkaz na obsah zápisov na listoch vlastníctva, v ktorých je ako vlastník prevádzaných nehnuteľností zapísaný iný právny subjekt ako ich vlastník, nakoľko vlastnícke právo U. O. je deklarované v dedičskom rozhodnutí (včítane jeho opráv) po jeho právnom predchodcovi, ktoré rozhodnutie je verejnou listinou, potvrdzujúcou jeho vlastníctvo. V súvislosti krajský súd opätovne poukázal na to, že ako to vyplýva z odporcom zisteného stavu veci, vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam je zapísané iným právnym subjektom a nie v prospech predávajúceho U. O.. Odporca nemá oprávnenie rozhodovať, kto je skutočným vlastníkom týchto nehnuteľností v tom význame slova, aby určil vlastníctvo. Takéto oprávnenie prislúcha iba súdom a to na základe podania určovacej žaloby. Všetky konania, ktoré vyvolal U. O. a ktoré sa týkali prevádzaných nehnuteľností právoplatne skončili v jeho neprospech, teda ním podané určovacie žaloby boli právoplatne zamietnuté.

Krajský súd opäť konštatoval, že odporca v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutiu, pochybil, ak pokračoval v prerušenom konaní i napriek tomu, že dôvod prerušenia konania - existencia právoplatne skončeného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II sp. zn.

45C/58/2008 v čase vydania napadnutého rozhodnutia pretrvával, keď predmetné súdne konanie ešte nebolo právoplatne skončené (v čase vydania napadnutého rozhodnutia bolo neprávoplatne skončené vyhlásením rozsudku prvostupňového súdu). K uvedenému uviedol, že toto isté procesné pochybenie nemalo v konečnom dôsledku vplyv na správnosť vydania napadnutého rozhodnutia, pretože toto súdne konanie, podobne, ako aj iné začaté konania v súvislosti s určením vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam neskočili v prospech U. O.. Návrhy - žaloby boli právoplatne zamietnuté. Ak by odporca aj nevydal napadnuté rozhodnutie a vyčkal by na právoplatné skončenie konania na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008, vzhľadom na jeho konečný výsledok by vydal totožné rozhodnutie.

Záverom krajský súd zopakoval, že stav, kedy podľa listov vlastníctva vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam svedčilo iným subjektom ako predávajúcemu, pričom tento svoje vlastnícke práva odvodzoval od vydaného dedičského rozhodnutia, odporca správne vyhodnotil v zmysle ust. § 31 ods. 1, veta druhá katastrálneho zákona ako skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu ako i rozhodnutie odporcu a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie a zároveň mu priznal náhradu trov konania. Svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a), c), d), e), f) O.s.p.

Navrhovateľ vytykal krajskému súdu, že doslova ignoroval procesné podania zo dňa 17.10.2018 a 23.10.2018 a fakty, ktoré z nich vyplývali. Krajský súd sa zároveň o nich v odôvodnení svojho rozhodnutia nezmienal. Namietal, že krajský súd v rozpore s existujúcim skutkovým stavom v rozhodnutí nepravdivo opakovane tvrdí, že vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 10C/198/2008 je právoplatne skončená a taktiež bolo jeho povinnosťou po obmedzení rozsahu odvolania zaoberať sa okolnosťami, ktoré sa týkajú nehnuteľností vedených u odporcu na LV č. XXXX a nie inými. Navrhovateľ ako pán sporu (dominus litis) mal právo do vyhlásenia rozhodnutia obmedziť rozsah svojho odvolania a konajúci súd bol povinný toto právo rešpektovať.

Navrhovateľ považoval za správne konštatovanie krajského súdu ohľadom toho, že odporca v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia pochybil, keď pokračoval v prerušenom konaní i napriek tomu, že dôvod prerušenia (rozumej súdne konanie) ešte nebolo právoplatne skončené. Uvedené dôvody nezodpovedajú jeho výroku, pretože súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú vedené na LV č. XXXX naďalej prebieha, pričom aj toto konanie bolo dôvodom na prerušenie konania, a preto ako ustálil krajský súd dôvody prerušenia konania naďalej trvajú. Výrok rozhodnutia krajského súdu a jeho dôvody nie sú konzistentné a samotné odôvodnenie je vnútorne rozporné. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.1.2019 sp. zn. 6Cdo/98/2017 „za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP, treba preto považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom abscentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie je ako celok nepresvedčivé.“

Z uvedených dôvodov navrhovateľ ustálil, že rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo trpí vadami. Záverom navrhovateľ poukázal na to, že dodatkom č. 1 kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29.9.2011, ktorý bol podpísaný 6.2.2019, bol upravený predaj nehnuteľnosti len na spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnosti, ktorá je vedená na LV č. XXXX a v tomto smere bol aj doplnený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

III.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa zo dňa 9.4.2019 uviedol, že v čase rozhodovania o predloženej návrhu na vklad vlastníckeho práva správny orgán nemohol vydať iné rozhodnutie ako rozhodnutie o zamietnutí vkladu, nakoľko musel brať do úvahy skutočnosť, že predávajúci nie je vlastníkom žiadnej z predávajúcich nehnuteľností a to zapísaných nielen na LV č. XXX, XXXX, XXXX, ale aj na LV XXXX a všetkých následne uvedených v predloženej kúpnej zmluve, pričom posudzoval to, čo v konaní v tom čase posudzovať mohol a to predloženú kúpnu zmluvu bez akýchkoľvek dodatkov k nej. Predložená listina - dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve podpísaná predávajúcim a kupujúcim dňa 6.2.2019 je z hľadiska posúdenia napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad zo dňa 3.7.2012 bezvýznamná. Z pohľadu odporcu sa na základe dôvodov odvolania podaného navrhovateľom nevyskytli žiadne okolnosti, ktoré by podmieňovali iné rozhodnutie vo veci návrhu na vklad vlastníckeho práva ako bolo rozhodnutie o zamietnutí vkladu.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril účastník konania DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo. Odvolanie navrhovateľa považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Poukázal na to, že došlo k výraznej zmene v právnej úprave rozhodovania o vklade podľa katastrálneho zákona č. 162/1995 Z.z. (§ 31 ods. 3) počnúc dňom 1.9.2009. Tvrdil, že kým podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona účinného do 31.8.2009 platilo, že ak boli podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolila; inak návrh zamietla, pričom súčasne platilo i to, že ak boli podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak to bolo účelné, správa katastra mohla rozhodnúť len o časti návrhu, s účinnosťou od 1.9.2009 bola táto veta z ust. § 31 ods. 1 vypustená. Od 1.9.2009 (a teda i v čase podania návrhu na vklad kúpnej zmluvy z 29.9.2011) podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona teda platí, že ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Na rozdiel od právnej úpravy platnej do 31.8.2009, nebolo možné povoliť vklad len sčasti. V prípade, ak nie je možné povoliť ktorýkoľvek z právnych úkonov, zamietajú sa celý návrh. Nakoľko v danej veci bola predmetom návrhu na vklad kúpna zmluva z 29.9.2011, predmetom ktorej boli viaceré samostatné nehnuteľnosti, každá z nich evidovaná na samostatnom LV (č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX), vo vlastníctve odlišných subjektov, platilo, že ak nebolo možné povoliť vklad vlastníckeho práva ku ktorejkoľvek z nich, bola správa katastra povinná zamietnuť celý návrh na vklad v súlade s vtedy platným ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z., a teda nemohla (ako by tomu bolo do 31.8.2009) povoliť vklad len vo vzťahu k niektorým z týchto nehnuteľností. Vedľajší účastník 1/ vyslovil názor, že Správa katastra postupovala správne, keď rozhodla o návrhu na vklad kúpnej zmluvy z 29.9.2011 jedným rozhodnutím, ktorým návrh v celom rozsahu zamietla. Rovnako i dôvod zamietnutia bol daný, keďže vo vzťahu ku všetkým prevádzaným nehnuteľnostiam existoval nedostatok oprávnenia prevodcu nakladať s týmito nehnuteľnosťami, pre ktoré bola i samotná kúpna zmluva od počiatku neplatná. Uviedol, že uvedené sa napokon potvrdilo i v prebiehajúcom súdnom konaní sp. zn. 45C/58/2008, v ktorom bol prevodca so svojou žalobou o určenie vlastníckeho práva k nim (pokiaľ išlo o nehnuteľnosti na LV č. XXX, XXXX, XXXX) s konečnou platnosťou neúspešný. Tak správny orgán ako i konajúci správny súd boli týmto súdnym rozhodnutím viazaní (§22 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. v spojení s ust. § 40 zákona č. 71/1967 Zb). Pokiaľ správny súd rozhodnutie správy katastra potvrdil, postupoval správne, bez ohľadu na to, že navrhovateľ podaním z 23.10.2018 obmedzil rozsah napadnutia rozhodnutia správy katastra postupom podľa § 250h ods. 1 O.s.p., a teda na prospech vedľajšieho účastníka DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo, pretože aj výrok napadnutého rozhodnutia krajského súdu musel byť iba jeden. Vedľajší účastník 1/ sa domnieval, že ak raz bolo súdom právoplatne určené, že prevodca nie je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, musel byť návrh na vklad zamietnutý ako celok, keďže všetky nehnuteľnosti boli prevádzané iba jednou kúpnu zmluvou, o ktorej vklade musela správa katastra rozhodnúť ako celku. Navyše potvrdzujúci výrok rozsudku správneho súdu sa ani pri akceptovaní obmedzenia rozsahu napadnutia žalobcom nijako nemohol dotknúť jeho právneho postavenia, nakoľko jeho právne postavenie sa týmto nemení. Ďalej uviedol, že pokiaľ navrhovateľ namietal, že v odôvodnení rozhodnutia súdu nie je žiadna zmienka o ním vykonanom obmedzení rozsahu, že to nič nemení na tom, že samotný výrok napadnutého rozsudku je správny (iba výrok je totiž záväznou časťou rozhodnutia). Poukázal na to, že uvedená argumentácia navrhovateľa smeruje nanajvýš iba proti odôvodneniu rozhodnutia správneho súdu, ktoré odvolanie však iba z tohto dôvodu nie je prípustné podľa ust. § 202 ods. 4 O.s.p. v spojení s ust. § 246c O.s.p.. Taktiež poukázal na to, že pokiaľ ide o nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX vo vlastníctve SR - Slovenská obchodná inšpekcia (hoci sa ho to priamo

nedotýka), prebiehajúce súdne konanie sp. zn. 10C/198/2008 o určenie vlastníckeho práva k nim, nebolo dôvodom prerušenia katastrálneho konania a teda vydania rozhodnutia správneho orgánu z 8.11.2011 č. V-25366/11. Z tohto dôvodu považoval argumentáciu navrhovateľa o potrebe (povinnosti) správy katastra ponechať v platnosti jej rozhodnutie z 8.11.2011 V-25366/11, ktorým bolo katastrálne konanie prerušené, za nedôvodnú, zavádzajúcu a zmätočnú a to tiež z dôvodu, že rozhodnutie o prerušení katastrálneho konania sa sporu sp. zn. 10C/198/2008 vôbec netýkalo. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

Ďalší účastník konania U. O. sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-370 zo dňa 16. januára 2019, ktorým krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu - odporcu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, ako aj konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku prvostupňového súdu najvyšší súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 3.7.2012, č. V-25366/11, ktorým odporca podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29.9.2011 medzi U. O. ako predávajúcim a Y. MUDr. X. D., N.. ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj pozemkov v nej konkretizovaných. Tieto boli vytvorené geometrickými plánmi:

- GP č. 2503/10 z 8.4.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX),

- GP č. 1203/10 zo 16.3.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX),

- a uvedené v čiastočnej identifikácii parciel z 8.7.2011 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/X).

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250 I a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná vôľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Odvolačný súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. a s § 492 ods. 1, 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne. Najvyšší súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozhodnutia správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej tiež len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako

určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

V danej súvislosti najvyšší súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd uvádza: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

Vychádzajúc z uvedeného vyššie najvyšší súd konštatuje. Z ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona jednoznačne vyplýva, že pokiaľ sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí, inak návrh zamietne. Takéto znenie príslušného ustanovenia bolo do katastrálneho zákona vnesené novelou zákona č. 162/1995 Z.z. účinnou od 1.9.2009. Do dňa 31.8.2009 na základe príslušného znenia ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona bolo možné, pokiaľ to bolo účelné, rozhodnúť len o časti návrhu. Zo skutkových okolností daného prípadu je zjavné, že predmetom kúpnej zmluvy bol predaj pozemkov v nej konkretizovaných; tieto boli vytvorené geometrickými plánmi: GP č. 2503/10 z 8.4.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX), GP č. XXXX/XX zo 16.3.2010 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX), a uvedené v čiastočnej identifikácii parciel z 8.7.2011 (pozemky parc. č. XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/X) t.j. viaceru pozemkov evidovaných na rôznych (viacerých) listoch vlastníctva. Vzhľadom na skutkové zistenia vyplývajúce zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis odporcu a právnou úpravu zákona o katastri nehnuteľností interpretovanú v súlade s čl. 152 ods.4 ústavy v intenciách nálezu ústavného súdu uvedeného vyššie, najvyšší súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, a to že postup odporcu, keď zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v celosti a to jedným rozhodnutím, bol správny a súladný so zákonom.

Skutkové zistenia v danom prípade potvrdzujú, že dôvodom zamietnutia návrhu na vklad vlastníckeho

práva podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona správnym orgánom - odporcom, bolo nesplnenie podmienok na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a preto krajský súd správne konštatoval, že vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam bolo na základe zisteného skutkového stavu odporcom zapísané iným právnym subjektom a nie v prospech predávajúceho U. O.. Povinnosťou správy katastra, ktorej zákonodarca zveril do právomoci rozhodovať o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, je posudzovať splnenie zákonných podmienok na vklad vlastníckeho práva podľa ust. § 31 ods. 1 katastrálneho zákona a jednou z týchto zákonných podmienok je aj oprávnenie vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplynulo, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom nie je evidované v prospech predávajúceho, ale v prospech iných osôb. Vzhľadom k tomu, že odporca nebol v prípade sporu o vlastníctvo oprávnený rozhodovať a určení vlastníckeho práva, správne postupoval, keď svojím rozhodnutím č. V-25366/11 zo dňa 8.11.2011 prerušil vkladové konanie začaté návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 11.10.2011. V odôvodnení rozhodnutia o prerušení konania odporca uviedol, že dôvodom na prerušenie vkladového konania bolo výlučne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 o určení vlastníckeho práva. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom krajského súdu ohľadne pochybenia odporcu, keď ten napriek právoplatne neskončenému konaniu vedeného na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 pokračoval v prerušenom konaní, avšak najvyšší súd zhodne ako krajský súd zastáva názor, že uvedené pochybenie nemalo v konečnom dôsledku vplyv na správnosť vydania napadnutého správneho rozhodnutia, keďže uvedené súdne konanie neskočilo v prospech U. O.. Najvyšší súd tiež súhlasí s argumentáciou krajského súdu, že ak by aj odporca nevydal napadnuté rozhodnutie a vyčkal by na právoplatné skončenie konania na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008, vzhľadom na jeho konečný výsledok by odporca vydal totožné rozhodnutie.

Najvyšší súd po preskúmaní odvolacích námietok navrhovateľa konštatuje, že tieto nie sú spôsobilé pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite zdôvodnil svoje skutkové zistenia a právne závery, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, v akom rozsahu vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia odporcu a postup mu predchádzajúci, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v opravnom prostriedku navrhovateľa a zodpovedal na najdôležitejšie otázky vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý bol predmetom súdneho prieskumu. Pokiaľ sa aj krajský súd žiadnym spôsobom nezmenil v odôvodnení svojho rozhodnutia o procesných podaniach navrhovateľa, nezaťažil podľa názoru odvolacieho súdu svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti. Odvolací súd tvrdenie navrhovateľa, že krajský súd žiadnym spôsobom nezareagoval na jeho podanie zo dňa 23.10.2018 o obmedzení rozsahu odvolania, ktoré žiadal preskúmať len vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedených u odporcu na LV č. XXXX, vyhodnotil ako bez právneho významu k premetu súdneho prieskumu, keďže krajský súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia odporcu v celom rozsahu, ktorým postupom súdu, neuprel navrhovateľovi jeho práva, ba práve naopak poskytol ochranu jeho práv v širšom rozsahu než sa sám navrhovateľ domáhal. Navyše obmedzenie rozsahu odvolania navrhovateľa len vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedených na LV XXXX nemalo žiadny vplyv na výrok rozhodnutia krajského súdu a to z dôvodu, že súčasťou návrhu na vklad boli viaceré nehnuteľnosti vedené na rôznych listoch vlastníctva a rozhodnutie tak odporcu, ako i krajského súdu sa muselo vzťahovať k návrhu ako celku. Uvedené vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia právnej normy § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, v zmysle ktorej, ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Na rozdiel od úpravy účinnej do 31.8.2009, nebol možné povoliť vklad len sčasti. V danej súvislosti odvolací súd súhlasí s tvrdením zúčastnej osoby 1/ uvedeným v jeho vyjadrení k odvolaniu (uvedené vyššie).

Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke navrhovateľa odvolací súd konštatuje. Skutkové zistenia v danej veci potvrdzujú, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní vedenom na OS Bratislava II. pod sp. zn. 10C/198/2008 vo veci o určení vlastníckeho práva navrhovateľa U. O. (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/270/2011-182 zo 6.6.2012) bol návrh zamietnutý. Možno síce konštatovať, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/270/2011-182 zo 6.6.2012 ako i prvostupňové rozhodnutie OS BA II bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/172/2012 zo dňa 26.9.2013 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, ten však opätovne svojím rozhodnutím č. k. 10C/198/2008-389 žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave svojím rozhodnutím č. k. 14Co/240/2016-478 zo dňa 8.10.2019 rozhodnutie okresného súdu potvrdil. Toho času je vec právoplatne skončená a spor o určenie vlastníckeho práva skočil v neprospech navrhovateľa. Krajský súd hoc aj neúplne konštatoval zamietnutie návrhu vo veci vedenej na OS BA II pod sp. zn. 10C/198/2008 právne postavenie navrhovateľa sa týmto žiadnym spôsobom nezmenilo vzhľadom na to, že vec bola opätovne po zrušení zo strany najvyššieho súdu právoplatne skončená v jeho neprospech. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nesúhlasí s názorom navrhovateľa, že súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú vedené na LV č. XXXX naďalej prebieha, pričom aj toto konanie bolo dôvodom na prerušenie konania, a preto dôvody prerušenia konania naďalej trvajú. Predovšetkým odvolací súd opätovne upriamuje pozornosť na to, že konanie vedené na OS BA II pod sp. zn. 10C/198/2008 bolo právoplatne skončené t.j. toho času žiadne civilné konanie už neprebieha. Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že vkladové konanie začaté návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 11.10.2011 bolo rozhodnutím odporcu č. V-25366/11 zo dňa 8.11.2011 prerušené z dôvodu zápisu vlastníckeho práva v prospech iných vlastníkov ako predávajúceho (LV č. XXXX, XXX, XXXX, XXXX), pri ktorých pozemkoch je vpísaná poznámka „začatie súdneho konania - žaloba o určenie vlastníckeho práva k pozemkom vedená na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 z 8.10.2008“. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu ani to, že v čase vydania rozhodnutia o prerušení konania nebola na LV č. XXXX uvedená žiadna poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní. (Konanie vedené na OS BA II pod sp. zn. 10C/198/2008 bolo dňa 21.4.2011 zastavené) Poznámka o prebiehajúcom konaní sa na LV č. XXXX objavila až v roku 2012 (Krajský súd v Bratislave rozhodnutím 2Co/270/2011 dňa 6.6.2012 rozhodnutie OS BA II potvrdil), teda v čase kedy už bola na tomto liste vlastníctva vyznačená plomba z dôvodu prerušeného konania rozhodnutím odporcu V-25366/11 z 8.11.2011. Pokiaľ bolo dôvodom na prerušenie konania odporcu výlučne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 z 8.10.2008, jeho právoplatným skončením v neprospech navrhovateľa, bol daný dôvod na zamietnutie návrhu. Takýto právny záver ustálil aj krajský súd, a preto nemožno súhlasiť s navrhovateľom o rozpornosti a vnútornej nekonzistentnosti rozhodnutia krajského súdu.

Záverom odvolací súd konštatuje, že poukazovanie navrhovateľa na dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve je v tomto štádiu konania právne irelevantné a súd naň nemôže prihliadať a to z dôvodov právnych záverov uvádzaných najvyšším súdom vyššie vo vzťahu k zákonnej úprave § 31 ods. 3 katastrálneho zákona.

Vychádzajúc zo skutkových okolností posudzovaného prípadu a právnych záverov uvedených vyššie, najvyšší súd v danej veci považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a jeho súladnosť so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Odporcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, i keď bol v konaní úspešný, keďže zákonodarcu náhradu trov konania orgánu verejnej správy v zásade nepriznáva. O náhrade trov konania zúčastnenej osoby odvolací súd nerozhodoval, pretože ich náhradu si neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.